

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 2 och 11 § i lagen om fartygspersonalens arbets- och boendemiljö samt mathållningen ombord på fartyg

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om fartygspersonalens arbets- och boendemiljö samt mathållningen ombord på fartyg ändras så att fiskefartyg vars längd underskrider 24 meter, och som hittills inte har omfattats av lagen, ska börja omfattas av lagens tillämpningsområde i begränsad utsträckning. Genom ändringen genomförs delvis det direktiv av rådet som gäller arbete ombord på fiskefartyg. Samtidigt föreslås det att lagens hänvisning till förvaltningsprocesslagen ändras till en hänvisning till lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

Ändringen av lagens tillämpningsområde avses träda i kraft så snart som möjligt och hänvisningen till lagen om rättegång i förvaltningsärenden den 1 januari 2020.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	3
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll	4
3 Nuläge och bedömning av nuläget	5
4 Förslagen och deras konsekvenser	8
4.1 De viktigaste förslagen	8
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	8
5 Remissvar	9
6 Ikraftträdande	9
LAGFÖRSLAG	10
Lag om ändring av 2 och 11 § i lagen om fartygspersonalens arbets- och boendemiljö samt mathållningen ombord på fartyg	10

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

År 2002 inledde Internationella arbetsorganisationen (ILO) förhandlingar i global skala om en heltäckande och uppdaterad helhet av internationella standarder för fiskerisektorn i syfte att globalt garantera fiskare tillbörligt skydd. Detta resulterade i att ILO:s konvention nr 188 om arbete i fiskerieringen antogs år 2007.

Konventionen gäller utöver definitioner och tillämpningsområde också allmänna principer, minimikrav för arbete ombord på fiskefartyg, anställningsvillkor, logi och kost, sjukvård, hälsoskydd och social trygghet, efterlevnad och verkställighet, ändringar av bilagor till konventionen och sedvanliga slutbestämmelser.

Finland har inte ratificerat konventionen. Tills vidare har 10 stater ratificerat konventionen. Av dem är Frankrike, Estland och Litauen medlemmar i Europeiska unionen. Konventionen trädde i kraft den 16 november 2017.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakten

År 2007 inledde kommissionen med stöd av artikel 154 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) första fasen i samrådsförfarandet med arbetsmarknadens parter. Då ombads arbetsmarknadsparterna att undersöka om det är möjligt att ta ett gemensamt initiativ till främjande av ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg, som slöts år 2007. Organisationen för lantbrukskooperativ i Europeiska unionen (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche) inledde förhandlingar år 2009.

Den 21 maj 2012 slöt organisationerna ett avtal. Avtalet ändrades den 8 maj 2013. Den 10 maj 2013 begärde arbetsmarknadsparterna att kommissionen skulle genomföra deras avtal genom ett beslut av rådet i enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget. Enligt artikel 155.2 ska avtal som ingås på unionsnivå genomföras antingen i enlighet med de förfaranden och den praxis som arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna särskilt tillämpar eller, i frågor som omfattas av artikel 153, på gemensam begäran av de undertecknande parterna genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen. Europaparlamentet ska informeras.

Arbetsmarknadsparternas avtal genomfördes på EU-nivå genom rådets direktiv (EU) 2017/159 av den 19 december 2016 om genomförande av avtalet om genomförande av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 som ingicks den 21 maj 2012 mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i Europeiska unionen (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche), nedan *direktivet*.

Avtalet mellan arbetsmarknadsorganisationerna på EU-nivå har bifogats till direktivet och utgör det materiella innehållet i direktivet. Avtalet motsvarar huvudsakligen innehållet i ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg.

Direktivet ska genomföras senast den 15 november 2019.

Nationell beredning

Direktivet innehåller reglering som hör till flera olika ministeriers ansvarsområden. Arbets- och näringsministeriet har överlåtit regeringens proposition RP 291/2018 rd om ändring både av lagar som hör till ministeriets ansvarsområde och lagar som hör till kommunikationsministeriets förvaltningsområde. Beredningen av propositionen beskrivs närmare i regeringens proposition. Genom propositionen ändrades lagen om sjöarbetsavtal (756/2011), sjöarbetstidslagen (296/1976), lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) samt lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009). Nämda ändringslagar har antagits och stadfästs och de träder i kraft 15 november 2019.

Direktivet innehåller även sådan reglering som hör till social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde och som föreliggande proposition gäller. Utkastet till proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet och det har godkänts av delegationen för sjömansärenden, där de viktigaste arbetsmarknadsorganisationerna inom sjöfarten finns representerade. Dessutom har Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF rf hörts om utkastet.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

Direktivet syftar till att förbättra levnads- och arbetsvillkoren för fiskare som arbetar ombord på fartyg som för en EU-medlemsstats flagg genom att fastställa ett enhetligt ramverk för arbetsvillkoren inom havsfiskesektorn.

Direktivet består av det egentliga direktivet och ett avtal mellan EU:s arbetsmarknadsorganisationer som ingår som bilaga till direktivet. Det egentliga direktivet innehåller bestämmelser om genomförande av avtalet som är typiska för direktiv av denna typ, ger medlemsstaterna möjlighet till nationella bestämmelser som är gynnsammare för arbetstagare samt innehåller bestämmelser om att genomförandet av direktivet inte är en grund för sänkning av det allmänna skyddet för arbetstagare. Dessutom ingår i direktivet bestämmelser om införlivande av det i den nationella lagstiftningen.

Direktivets materiella innehåll finns i det avtal som ingår som bilaga till direktivet. Om inte annat bestäms i avtalet, tillämpas det på alla fiskare i anställningsförhållande som arbetar på fiskefartyg som används inom yrkesmässigt fiske. Dessutom tillämpas avtalet också på de fiskare som inte är i anställningsförhållande, om det utöver dem även arbetar fiskare i arbetstagarställning ombord på fartyget. På så sätt kan man även säkerställa skyddet av allmän säkerhet och hälsa ombord. Utgångspunkten är att avtalet också gäller alla slags fiskefartyg som används inom yrkesmässigt fiske. Avtalet tillämpas på fiske på havsområde. Fiske i inlandsvatten lämnas utanför avtalets tillämpningsområde.

I artikel 3 i avtalet föreskrivs om möjlighet till undantag i fall där tillämpningen av avtalet vållar särskilda problem av väsentlig art med hänsyn till fiskares särskilda arbetsförhållanden eller de berörda fiskefartygens verksamhet. I en sådan situation får en medlemsstat, på objektiva grunder, efter samråd, meddela undantag från kraven i avtalet avseende begränsade kategorier av fiskare eller fiskefartyg. När det gäller undantag enligt den punkten ska den behöriga myndigheten vid behov successivt utvidga kraven enligt avtalet till alla berörda kategorier av fiskare och fiskefartyg inom en period på högst fem år efter ikraftträdandet av avtalet.

I del 2 i avtalet finns bestämmelser om skyldigheter för fiskefartygsägare, befälhavare och fiskare. Bestämmelserna syftar till att säkerställa att befälhavaren har tillgång till behövliga resurser och hjälpmedel för att fullgöra skyldigheterna enligt avtalet och att fiskare har en så trygg och hälsosam arbetsmiljö som möjligt.

I del 3 i avtalet finns bestämmelser om minimikrav för arbete på fiskefartyg. Bestämmelserna gäller fiskares minimiålder samt läkarundersökningar. I del 4 i avtalet ställs krav på tillräcklig bemanning för att säkerställa fartygets säkra framförande och drift. Dessutom ingår i del 4 bestämmelser om arbetstider och vilotider, besättningslista, minimiinhållet i arbetsavtal, fiskares rätt till hemresa samt bestämmelser om krav avseende privata arbetsmarknadstjänster. Närmare bestämmelser om minimiinhållet i arbetsavtal finns i bilaga I till avtalet.

Del 5 i avtalet gäller livsmedel och bostadsutrymmen, hälsoskydd och sjukvård samt säkerhet i arbetet och förebyggande av olyckor. Närmare bestämmelser om bostadsutrymmen på fiskefartyg finns i bilaga II till avtalet.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

Allmänt

Kraven i avtalet och dess bilagor har samband med flera lagar och förordningar som hör till arbets- och näringsministeriets, kommunikationsministeriets och social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde. Nedan beskrivs förhållandet mellan kraven i avtalet och den gällande lagstiftningen till den del som det är fråga om reglering som helt eller delvis hör till social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde.

Befälhavarens skyldigheter

Enligt artikel 5.3 a i avtalet har befälhavaren ansvar för att det på fartyget ordnas en sådan kontroll som kan säkerställa att fiskare så långt möjligt erbjuds en så trygg arbetsmiljö som möjligt. I 8 § i arbetarskyddslagen föreskrivs det om arbetsgivarens allmänna omsorgsplikt, i vilken det bland annat ingår att arbetsgivaren fortgående ska ge akt på arbetsmiljön, arbetsklimatet och säkerheten hos arbetssätten.

I artikel 5.3 b–c förutsätts att det på fartyget ordnas tillbörlig ledning och informationsförmedling för att säkerställa att fiskarna kan arbeta under så säkra förhållanden som möjligt. I 2 kap. i arbetarskyddslagen, som reglerar säkerheten i arbetet, föreskrivs det om arbetsgivarens allmänna skyldigheter som uppfyller dessa krav. Arbetsgivarens allmänna skyldigheter är t.ex. utredning och bedömning av riskerna i arbetet enligt 10 §, planering av arbetet enligt 13 § och undervisning och handledning för arbetstagarna enligt 14 §. Det som här sägs om arbetsgivare tillämpas på motsvarande sätt enligt 7 § 1 punkten i arbetarskyddslagen på den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten, andra arbetsgivare och egenföretagare på en gemensam arbetsplats, på det sätt som föreskrivs i 49–51 och 53 §.

Krav avseende läkarundersökningar, hälsoskydd och sjukvård för fiskare

Artiklarna 7–9 innehåller bestämmelser om läkarundersökningar. Huvudregeln är att de som arbetar ombord på fiskefartyg ska ha ett giltigt läkarintyg (artikel 7), att läkarintyget ska uppfylla vissa krav på utformning och innehåll (artikel 8) och vissa ytterligare krav i fråga om fiskefartyg med en längd på 24 m eller mer (artikel 9). Nationella bestämmelser om dessa krav på läkarundersökningar finns i lagen om läkarundersökning av fartygspersonal (1171/2010).

Artiklarna 26–32 innehåller bestämmelser om hälsoskydd och sjukvård samt skydd vid arbetsrelaterad sjukdom, arbetsskada eller död. Artikel 26 innehåller bestämmelser om fiskares rätt till sjukvård och fiskefartygsägarens skyldighet att ordna sjukvård. Bestämmelser om dessa rättigheter och skyldigheter finns förutom i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) även i lagen om företagshälsovård (1383/2001) och i 19 § i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010).

I artikel 29 förutsätts att fiskare har tillgång till kostnadsfri sjukvård för vars kostnader fiskefartygsägaren svarar tills fiskaren har rest hem, till den del som det nationella sociala trygghetssystemet inte täcker kostnaderna. Nationella bestämmelser om dessa rättigheter och skyldigheter finns i lagen om sjöarbetsavtal och i 19 § i hälso- och sjukvårdslagen.

I artikel 31 förutsätts det att fiskare är skyddade vid arbetsskada. Dessutom förutsätts det att vid arbetsskada ska fiskaren ha rätt till en skälig ersättning. Nationella bestämmelser om dessa åtgärder finns i arbetarskyddslagen och i lagen om företagshälsovård (punkt 1 i artikeln), i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015; punkt 2 i artikeln) samt i lagen om sjöarbetsavtal (punkt 3 i artikeln).

Genom artikel 32 möjliggörs att fiskefartygsägarens finansiella ansvar kan säkerställas antingen genom ett system för fiskefartygsägares ansvarighet eller genom försäkring eller andra system. I Finland grundar sig detta ansvar på skyldighet till obligatorisk försäkring på det sätt som föreskrivs i 3 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar.

Den nationella lagstiftningen täcker direktivets krav på läkarundersökningar, hälsoskydd och sjukvård för fiskare.

Krav avseende arbetarskydd för fiskare

Artiklarna 34–36 innehåller bestämmelser om hälsa och säkerhet i arbetet och bestämmelser om förebyggande av olyckor. Nationella bestämmelser om kraven i artikel 34 finns i 1 § (lagens syfte), 7 § (gemensam arbetsplats), 10 § (utredning och bedömning av riskerna i arbetet) och 14 § (undervisning och handledning för arbetstagarna) i arbetarskyddslagen samt i 42 § (arbetarskyddssamarbete på finska fartyg) och 46 § (anmälan om olycksfall i arbetet och anmälan om yrkessjukdom) i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) samt i lagen om unga arbetstagare (998/1993).

I artikel 35 förutsätts att fiskefartygsägare ska vidta åtgärder för att förhindra olycksfall och sjukdomsfall, för att säkerställa att berörda personer får tillräckliga och lämpliga råd och för att säkerställa att fiskarna förses med lämplig personlig skyddsklädsel och utrustning. Nationella bestämmelser om dessa frågor finns i 10, 14 och 15 § i arbetarskyddslagen samt i statsrådets beslut om val och användning av personlig skyddsutrustning i arbetet (1407/1993), som utfärdats med stöd av arbetarskyddslagen. Enligt artikel 36 ska fiskare eller deras representanter vid behov delta i bedömningen av risker i samband med fiske. Bestämmelser om arbetarskyddssamarbete finns i 5 kap. i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen.

Den nationella lagstiftningen täcker direktivets krav avseende arbetarskydd för fiskare.

Krav avseende boendemiljön för fiskare

Artiklarna 21–22 innehåller allmänna skyldigheter att föreskriva om boendetrymmen och mathållning ombord. Bestämmelser om bostadsutrymmen och mathållning ombord finns i lagen om fartygspersonalens arbets- och boendemiljö samt mathållningen ombord på fartyg (395/2012) samt i statsrådets förordning om fartygspersonalens boendemiljö ombord på fartyg (825/2012) och i statsrådets förordning om fartygspersonalens mathållning ombord på fartyg (820/2012), vilka förordningar utfärdats med stöd av den nämnda lagen.

Artikel 23 innehåller detaljerade skyldigheter som gäller bostadsutrymmen. Statsrådets förordning om fartygspersonalens boendemiljö ombord på fartyg omfattar huvudsakligen skyldigheterna enligt artikeln. Enligt led a i den artikeln ska planer för konstruktion eller ändring

av bostäder på fiskefartyg godkännas vid behov. I vår lagstiftning ingår ingen förpliktelse att godkänna de planer som avses här. Det behövs inte heller med tanke på att det i statsrådets förordning om bostadsutrymmen föreskrivits synnerligen detaljerat om bostadsutrymmen på fartyg och med tanke på att dessa utrymmen granskas i enlighet med 6 § i lag 395/2012 innan fartyget tas i bruk.

Artikel 24 innehåller förpliktelser som gäller mat och mathållning. Bestämmelser om dessa förpliktelser finns i statsrådets förordning om fartygspersonalens mathållning ombord på fartyg.

Artikel 25 innehåller en hänvisning till bilaga II till avtalet, där det finns detaljerade bestämmelser om bostadsutrymmen och mathållning på fartyg. Bilagan omfattar sammanlagt 79 punkter.

Det föreskrivs om bilagans allmänna bestämmelser om bostadsutrymmen (punkterna 1–7) i lag 395/2012 och i förordning 825/2012, som utfärdats med stöd av den, samt i arbetarskyddslagens 48 § om personalrum.

Det föreskrivs om bilagans bestämmelser om kontroll och planering (punkterna 8–11) i 6 § i lag 395/2012 när det gäller kontroll. Planer som gäller fartyg kan enligt artikel 23 godkännas vid behov. Det finns inte något nationellt behov av att godkänna planerna, så det har inte heller till denna del föreskrivits om saken.

Punkterna 12–18 i bilagan innehåller bestämmelser om utförande och konstruktion. Nationella bestämmelser om dessa frågor finns i förordning 825/2012.

I punkterna 19–32 i bilagan finns bestämmelser om buller och vibrationer, ventilation, uppvärmning och luftkonditionering samt belysning. Nationella bestämmelser om buller och vibrationer finns i statsrådets förordning om skydd av arbetstagare mot risker som orsakas av buller (85/2006), i statsrådets förordning om skydd av arbetstagare mot risker som orsakas av vibrationer (48/2005), i 8 § i förordning 825/2012 samt i 39 § i arbetarskyddslagen. Bestämmelser om tillbörlig ventilation finns i förordning 825/2012 och bestämmelser om skydd för icke-rökare i 74 § i tobakslagen (549/2016) samt i statsrådets beslut om tobaksrök i omgivningen och avvärjande av cancerrisk i samband därmed i arbete (1153/1999). Nationella bestämmelser om uppvärmning och luftkonditionering samt belysning (punkterna 24–32) finns i förordning 825/2012.

Punkterna 33–46 i bilagan innehåller bestämmelser om sovhytter. Nationella bestämmelser om sovhytter finns i förordning 825/2012. Bestämmelser om mässar finns i punkterna 47–51 i bilagan. Nationella bestämmelser om mässar finns i förordningarna 825/2012 och 820/2012. Bestämmelser om badkar, duschar, toaletter och tvättställ samt tvättmöjligheter finns i punkterna 52–60 i bilagan. Nationella bestämmelser om sådana utrymmen finns i förordning 825/2012 och i 48 § i arbetarskyddslagen.

Bestämmelser om separata sjukhytter för sjuka och skadade finns i punkterna 61–62 i bilagan. Nationella bestämmelser om detta finns i förordning 825/2012.

Punkterna 63–66 i bilagan innehåller bestämmelser om andra utrymmen och saker samt om rekreationsmöjligheter och kommunikationsmöjligheter. Nationella bestämmelser om dessa finns i förordning 825/2012.

Det föreskrivs nationellt om bilagans bestämmelser om kök och möjligheter till förvaring av livsmedel i punkterna 67–74 i 48 § i arbetarskyddslagen, i lag 395/2012, i 4 § i statsrådets för-

ordning om krav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (577/2003) och i förordningarna 820/2012 och 825/2012.

Bestämmelser om renlighet och beboelighet, om inspektioner av eller på uppdrag av befälhavaren samt om avvikelser finns i punkterna 75–79 i bilagan. Nationella bestämmelser om detta finns i lag 395/2012 och i förordningarna 820/2012 och 825/2012.

Den nationella lagstiftningen täcker till stor del direktivets krav avseende boendemiljön för fiskare. I direktivet finns dock några enskilda krav som det inte föreskrivs om på det nationella planet. Bestämmelser av detta slag är exempelvis kravet i punkt 28 i bilaga II, där det förutsätts att om sovhytten har dagsljus ska detta kunna utestängas, och kravet i punkt 42 på kojplatser med madrasser. Dessutom tillämpas inte de förordningar av statsrådet som detaljerat föreskriver om bostadsutrymmen och mathållning ombord på fartyg vars längd underskrider 24 meter. Bestämmelserna i direktivet gäller fiskefartyg i alla storlekar, även sådana vars längd underskrider 24 meter.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Direktivet innehåller relativt detaljerade bestämmelser om bostadsutrymmen och mathållning. Direktivet tillämpas på alla fiskefartyg som bedriver yrkesmässig verksamhet. På det nationella planet har detaljerade bestämmelser om bostadsutrymmen och mathållning på fartyg genomförts genom förordningar av statsrådet. I lag 395/2012 finns mycket allmänna bestämmelser om bostadsutrymmena (11 §), maten (14 §) och mathållningen (15 §) samt bemyndiganden att utfärda närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet. I bestämmelsen om tillämpningsområde i lag 395/2012 omfattas fiskefartyg vars längd underskrider 24 meter inte av tillämpningsområdet för lagen. Eftersom direktivet tillämpas på fiskefartyg av alla storlekar föreslås det att bestämmelsen om tillämpningsområde i lag 395/2012 ändras så att bestämmelserna om bostadsutrymmen, mat och mathållning i den lagen även ska gälla fiskefartyg med en längd som underskrider 24 meter, med undantag för kravet i 11 § 2 mom. enligt vilket det ska finnas en särskild sovhytt för var och en som hör till personalen, om det bor personal ombord på fartyget. Genom denna ändring görs det möjligt att direktivets detaljerade bestämmelser om bostadsutrymmen och mathållning på fartyg i alla storlekar kan genomföras genom förordning av statsrådet och att direktivets krav på verkställighet på detta sätt kan genomföras.

I 11 § 2 mom. i lag 395/2012 föreskrivs om möjligheten att ansöka om undantag från den skyldighet som anges i momentet och enligt vilken det i regel ska finnas en särskild sovhytt för var och en som hör till personalen. Ändring i detta beslut om undantag söks enligt 3 mom. i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Det föreslås att hänvisningen i denna bestämmelse ändras till en hänvisning till lagen om rättegång i förvaltningsärenden, som träder i kraft vid ingången av 2020.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Det föreslås att lag 395/2012 ändras så att lagens tillämpningsområde ska omfatta fartyg vars längd underskrider 24 meter till den del som det är fråga om bestämmelser som gäller fartygens bostadsutrymmen, mat och mathållning. Dessutom föreslås att hänvisningen till förvaltningsprocesslagen ändras till en hänvisning till lagen om rättegång i förvaltningsärenden. Dessa tekniska ändringar har inga ekonomiska konsekvenser, konsekvenser för myndigheternas verksamhet eller andra konsekvenser.

5 Remissvar

Utlåtande om propositionen har begärts av delegationen för sjömansärenden, där de viktigaste påverkarna inom sjöfarten finns representerade. Dessutom har utlåtande begärts av Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF rf. Sitt utlåtande gav Sjöman-Unionen rf, som stöd propositionen samt Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF rf, som uppmärksammade saker som ska regleras i statsrådets förordning.

6 Ikraftträdande

Eftersom medlemsstaterna ska sätta i kraft de författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 15 november 2019, föreslås lagen träda i kraft så snart som möjligt, dock så att ändringen av 11 § 3 mom. träder i kraft först den 1 januari 2020.

Eftersom det i rådets direktiv (EU) 2017/159 om genomförande av avtalet om genomförande av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 som ingicks den 21 maj 2012 mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i Europeiska unionen (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche) finns bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av 2 och 11 § i lagen om fartygspersonalens arbets- och boendemiljö samt mathållningen ombord på fartyg

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fartygspersonalens arbets- och boendemiljö samt mathållningen ombord på fartyg (395/2012) 2 § och 11 § 3 mom. som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på finska fartyg där fartygspersonal arbetar.

Denna lag tillämpas inte på

- 1) statsfartyg som används för försvars- eller sjöbevakningsuppgifter,
- 2) bärplansbåtar, luftkuddefarkoster eller traditionsfartyg.

På fiskefartyg vars längd underskrider 24 meter tillämpas endast 11 § 1 och 5 mom. samt 14 och 15 §.

På utländska fartyg som anländer till finskt vattenområde tillämpas bestämmelserna i sjöarbetskonventionen.

11 §

Bostadsutrymmen

I beslut om undantag får ändring sökas i enlighet med lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 11 § 3 mom. träder dock i kraft först den 1 januari 2020.

Helsingfors den 10 oktober 2019

Statsminister

Antti Rinne

Social- och hälsovårdsminister Aino-Kaisa Pekonen